

GERECHTSHOF AMSTERDAM

BEKLAGKAMER

Beschikking op het beklag met het rekestnummer K19/230269 van

W.J. Dankbaar,
wonende te Overveen,
klager.

1. Het beklag

Het hof heeft op 13 juni 2019 het klaagschrift ontvangen. Het beklag richt zich tegen:

- de beslissing van de officier van justitie bij het arrondissementsparket Noord-Holland om geen strafvervolging in te stellen tegen **klager zelf** ter zake van smaad(schrift) en
- de beslissing van de officier van justitie bij het arrondissementsparket Noord-Holland om geen strafvervolging in te stellen tegen **F. Mustafa** (hierna: beklagde) ter zake van meened, het doen van een valse aangifte en valsheid in geschrift.

2. Het verslag van de advocaat-generaal

Bij ongedateerd verslag heeft de advocaat-generaal het hof in overweging gegeven klager niet-ontvankelijk te verklaren in het beklag. Een kopie van dit verslag en van het ambtsbericht van de hoofdofficier van justitie te Noord-Holland van 11 september 2019 wordt met deze beschikking meegezonden.

3. De ontvankelijkheid van de klacht voor zover die betrekking heeft op het niet vervolgen van klager zelf

Dit onderdeel van het beklag heeft betrekking op de sepotbeslissing ten aanzien van drie aangiften tegen klager ter zake smaad/laster. De reden voor het sepot was dat klager recentelijk door het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden tot vrijheidsstraf veroordeeld was voor smaad op basis van door hem gedane uitlatingen aan het adres van de aangevers. Nadat klager in eerste aanleg was veroordeeld hadden aangevers (opnieuw) aangifte gedaan ter zake smaad in verband met nieuwe uitlatingen van klager.

In artikel 12 Wetboek van Strafvordering (Sv) is bepaald dat, wanneer een strafbaar feit niet wordt vervolgd, de rechtstreeks belanghebbende daarover schriftelijk beklag kan doen. Met 'rechtstreeks' wordt bedoeld dat de belanghebbende een eigen, objectief (dus los van de persoonlijke beleving van de klager) bepaalbaar belang moet hebben.

Klager wenst, zo begrijpt het hof, zelf strafrechtelijk vervolgd te worden om daarmee het optreden van het justitieel apparaat in algemene zin en in het bijzonder met betrekking tot de afhandeling van een moordzaak aan de orde te stellen. Dat is geen persoonlijk, maar een algemeen belang.

Dat betekent dat klager niet als rechtstreeks belanghebbende in de zin van artikel 12 Sv. kan worden aangemerkt.

Voor zover klager meent dat door vervolging vastgesteld zou kunnen worden dat de uitlatingen waarop de aangiften betrekking hadden niet (meer) strafbaar zouden (kunnen) zijn, geldt dat strafrechtelijke vervolging daartoe geen geëigend middel is. Hiermee ontbreekt ook in dit opzicht een persoonlijk belang van klager bij vervolging van hemzelf.

4. De beoordeling van het beklag in verband met de aangifte van klager tegen F. Mustafa

De aangifte van klager ter zake van meened en valsheid in geschrift houdt verband met een (civiel)rechtelijke procedure. Klager verwijt beklaagde verder dat deze een valse aangifte tegen hem heeft gedaan.

Het eerste punt, meened en valsheid in geschrift, heeft kennelijk betrekking op stukken die in een civiele procedure tussen klager en beklaagde zijn ingebracht. Het uitgangspunt dat is dat partijen zich in een civiele procedure over en weer kunnen uitlaten over elkaars standpunten en de ter onderbouwing daarvan ingebrachte stukken. Uit de door klager bij zijn klaagschrift gevoegde stukken komt naar voren dat hij zijn bezwaren aan de rechter heeft voorgelegd.

Nog afgezien van de omstandigheid dat klagers standpunt onvoldoende onderbouwd is om daaruit de feiten en omstandigheden af te kunnen leiden die nodig zijn om iemand overeenkomstig het bepaalde in artikel 27 Sv als verdachte aan te merken, ziet het hof bij deze stand van zaken geen reden voor strafrechtelijke vervolging.

Ook voor klagers aangifte van het doen van valse aangifte geldt, dat deze onvoldoende concrete elementen bevat, noch duidelijke onderbouwing.

Conclusie

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen is klager deels kennelijk niet ontvankelijk in zijn beklag en is het voor het overige kennelijk ongegrond. Dat leidt het hof tot de volgende beslissing.

5. De beslissing

Het hof wijst het beklag af.

Deze beschikking, waartegen voor betrokkenen geen rechtsmiddel openstaat, is gegeven op 31 maart 2020 door mrs. P.C. Kortenhorst, voorzitter, M.J.G.B. Heutink en N. van der Wijngaart, raadsheren, in tegenwoordigheid van mr. P. de Haas, griffier, en bij afwezigheid van de griffier alleen ondertekend door de voorzitter.

